

§ עניין הלכה שונים הקשורים להזדפת

לפניהם גם בלולב שאל, שא"צ לחנכו בכל פרטיה המצוה, ועיין סי' תרנ"ה צ' זט"ב ועה"ז שם.

בשע' או"ח (פס' תרלט) ברכ"א שס' כתוב, דכל הפסור כן הוכחה וראוי
ויאנו שום נזק או חרושת אמור מקל שכר, עיין שם, קושה ל' ע"ז.
כון דקליל דעתו סוכה כי"ס סכך גוף ואסור הגנהה כל שבעה, כדודיש
ר"ע מカリא הדוח הסוכות שבעת ימי לד' בסוכה (פרק ט', ס"ט), וא"כ אף מותר
לשב בה שבעה שפטו מוסכה, הא אסור נמי איכא, דמותה מסוכה
בעיר דילאי מצא, שפער מוכחות מושמעין, תל תשביב ההא אשה
וותרת ליש' כדארשכון בחיל המלה בפרק סוכה, ובשאיל ע"ז
שפיקות הטעינהה ברכ"א בפרק תלות שליחו, ולא חישקן פולת ומלהינה מסוכה
ויאו אהא יוניב בסוגה איפל מודרבין, דזא לא מילע ול' צי' סדי' דבר
בריה (ור' יול) ודבש מוקצת שות, אלו איקפתין לכמה עבדה בעודה
בקדשים, מוסום דכל מידי החדרה וב' איש וחורה נמי גבי אשה, אלא
איפלlein מאון דואור נשים לסוכן, מושס דכון דאין מזומות במצות סמיכה
אות בת איסור נזורה בזקשותן, נמי לא קשה מישבת אשא בסוכה,
והמתה נמי יול' היל' הוללה אל לא בר' משוחב בדעת, דאיתו
רך בשילובו, וכואה איעז מתקתקת להאלר בהאגה אל אל ש' שב בה
בקווים קווים, ואפי' בהחנהו לשב בה לשם שום נמי לא מיטות
בהאגה, כי"ש רשות' א' בחרותש בעבזה, וכן של שאל ש' שב בה יש המשוחב
בסוכה, היא מורתת הגנהה. אף לר' סדי' דבר בה בגה זו יטיב, הא
קעטנים הו אינם מוחיבים בסוכה מודאויה - ענין ט' סי' מ"ט.
ו' אמרו דוחיק לא שייר אלא באב, אבל באדם אחר לא שייר ביה חינוך.
הכל נמי אין זהה להפרשי, מושעה דהילוי המלה ששבה הא
שבעה בינה בסוכה, שמא חוה לתם ואונכט ברכ', ואפי' לא היה לנו
אב, הנה מהונך מלהה עליימא, מרד' - תומ' ורשות' דב' דיה ק

בזהה בא פריך מי שפטו (ברוכין כ' ב') גבי חיל המלה - וזה עירובין ג' ז' – דידי ומלא, עין חות' ר'יה ור' ר'יה הא ברי' יוזה.

ורואה מדבר רשי' זיל, כי לדבר רב' יוזה (שאן) בות' ישראל סוכנות
רשות' אמר עשות שעבורה על בל תופס, קמץשו בתונס, דהא סוכה
שנרגש פטורות ממנה, ואושכלון לר' יוזה דבר שהגשים שבות בת,
דקדקкар בפרק סוכה (ב' ב') משה בהילוי המלה שחתה שבות
סוכנהה ביהו, כי לח אוניא און מושס בל תופס – ור' טיב' א' עירובין ג' ד', צ' –
אי' נמי, מוסום דחסעיקין לה' לרבל בפרק ראותו ב' (ה' ב' ד' ג' ז' –
דילעבורי שאל במכונ עב כוונה, ולביב אש דאל פוחיאו וו' כטלא בדמן,
כטלאן דאל מיטוכן לא עברה, אך ראה דוחק – מ"ז, שם דה מלכ'.
זר' זיל אופר, דבל' הצעותן כן שאהgas חיבם, אך הנשים שאינן
יחסיבותן און ב' מושס בל תופס, ורק הוא שקהלת תורה במשם, דחויא
סוכנהה שטושר מכל הטעינה, און ב' מושס בל תופס, ולא אוסר רב' יוזה
אללא במאבון שיט שוש דנדון איסור, כןן התקעת שופר שיש בו
מיטומש וט' – ור' טיב' א' עירובין ג' ז' –
כגון צחלה, דלא מיטוקין בא מוצאות, צרך לעשות לו מצור בהרכש
טהאה שעונגן, דלקן שטוחרכן אותי במאובטח, צרך לעשות לו מצור בהרכש
ו' מושס בל תופס, ראייה בשמעתון סוכנה של הילוי, מושס

הוּא נטה נטה המרוכב בשם הראבין, ו-**הוּא** מזאת חסר ב-**הוּא**.

מעשה בהילני המלכה

קיטנים היו ואינם מוחים בסוכה מודואותיה – עוג יט' ט' מ"ט.
 ור' אמר דוחיר לא שיר אל באב, אבל באדם אחר לא שייר בה חינוך.
 החלך נמי און גהארן להפרשות, מושעה והללי המלכה ששכבה היא
 שבעה בינה בסוכה, שמא תחא להם ואובכם ברכך, ואיפל לא היה להם
 גבור כhalb, דחד מיטען ששהען איתן בעוצמתו, מוסכה של הילן, מושען
 מללא דבר הכתוב: חפרק לער על פ' דרכך, וגהלה מז' אמור בפסכת
 עיתונאי (ט' ב') גבי זען בם הכהרים, לטענעה למפקא, ולמא את

הולדת אשלת המודרני, והוצרכתי לכתוב זה, לפי שוראיות חכמים טעימים זהה – רטב'א".

מسلط סולח דף ב:

איסلت סולה דף ג'

§ מסלט סולח דעת ג.

הלה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו

סוכן תעלול ס"א – סוכה שאין בה שבעה על שבעה – פסולת – דוחה השערו שמדובר רק רשותם של אדים, נגיד ברא באנומיה יטיב – הרא"ש¹ ושלוחן טפח, ולצאתוראה הרוי האדים ישב ביז' טפחים וטפה לשלהונן, דוח ביז' לעז, ואופשר דברין דעתךין ז מזד אח' – צרך להוות ו מל' צרך, כדי שיכליל האדים לשב בבל מוקם ונוקם, וממי' א"ז שמעיג דע מסע בשם רש"י קד' בז' דוח רואו ובו, שבד' שורך עדעדון בהסתה, ואין כלוקין לפיז' ובשכון, פול' פל'יך ז עלי' ו להוות בהו ואשר הוא שולחן, ואופרי' לפיז' ובשכון, והוא טוג' ביז' לעז, ומימ' בעין לעז, דבציר הו לא דוחה הא כל' אל' דוחה סחרוחן.

יעו' באחרינוים שהסתכם, דבין באורך ובין ברוחב לא יהסר מז' פפרום, וכו' מס בעד אחד פחות משבעה טפרום, ובנד חז' אורך הרבה יותר, לא מתני' לה.

ענין ברא"ה השעטן, דרשו רובו של אדם צירך אמה, דגבירה באמתה
חויב, ושולחנו מהיק טפה, וכ"כ היריט"א, והנה רוז המלהלקת
שיש בין החושנסים, דליהו"ף הוא רק שם שמוס גוריה שם משך אחר
שלחונו, ולפי"מ אין תורתה דו' ודרשו רובו לבב, וזה שעריו יוו' כל
ירוי, רובבן תקפו ר' על' ורב' כיר' שלעטן שלוחון ר' ברוך הסוכה ולא
ימשך, וליתר הפטוקים, כל שאן כ' על' ו' של' חוויל יהויח שט
ראשו ורבבו, אז יוציאו השרש מהתורה. לאלו רודה רדא לל'.

עלענין גודל, אין לה שיעור למללה – ונף דסוטה
בげינן, מא' מא הא אפילו גודלה הרבה יכול לעש
ראי בהחאה ודפנא, וע' אפילו עשה באקבע כשרה.
וחשוב הליכתית רשותה הראיה

כתב מא', אפייל סוכה גודלה הרובה, ובמקום א' יש קורא אחד משון לפנים שאין בו ז' על י', אסור לישב שם, כיון שהמקומות צר לו לשבת שם, והעתקין אותו ("ונמה בהדרה" וראיתי שעתהיק י' ברכבי ה' ווינמי י' ר' ועוד לא יתיר להרבין איזו דבר י', ואילך בשקבתו בר' י').

מסנית סולח זף ג'

מי שהיה ראשו ווובו בסוכה ושלחו בתוך הבית, ב"ש

אوت' ז'

אומריס לא יצא

סימן תרל"ד ס"ר - מי שהיה ראשו ווובו בסוכה, ושלחו חוץ לsuccה, ואכל,أكلו לא כל בסוכה – לדעת התוט, מון תחורה לא יצא, כון דרבנן גורל לו זה, ואמריס נפקותא, דילל מצות succה, ולזרען וויטב"א רך מדרבנן, ולידנא אין נפקותא, דילל השיטות ציריך לחזור ולאכול succה, אכין לענן אם יברך זון באכילה שנייה, דעת הפהמ"א דיברין, והבכורה" חולק עלייה. אפלוי לאיא succה גודלה, גוריה שמא משא אחר שלחנו ריל' וכ"ש אם היא קפנאה שאינה מחוקת רך ראש ווובו, ושלחויה היה ברכ בבי, דבזה בדיא שיך למור שמא משא דבזה שלחנו, כיון דהמקום גיר לו בסוכתן, גם דהבה פטוקים סוכריס דבזה אינו יוצא מן התורה, דלא דירה היא כלל. ואם מקצת שלוחנו עומד בסוכה ומיקצתו תוך הבית, מותר, דלא גורין שאלא משא אחר שלחן, נואמי ואירבו בבי, ובסוכה רך טפח כמנין, מותר, ודאי גיר שלחן פפח, כי"ב דגמיא וביבר' בתב דקראי רוכבו בסוכה, ואפי' משדו יותר מחציו סיג, דמהה זדי שלחן תפח וזה אם אוו מומיין קר לתה אבל שלחן גודל ורק מזקתו בסוכה, גורין שאם יישן. אבל אם כל שלוחנו בבי, אפלוי הוא יושב יכול בסוכה, לא רק ראות ווובו, והsuccה הייתה succה גודלה, אסרו, נמייא, ובאי"ר בתב שציע בותה. גוראה דכי"ז דקראי בוחש על פוח הסוכה מבנפם, ולכך מן המתבל שיעורין לנוו על השלחן מבוזר, ובו שירר והמו. דתוב אפוגא דמלחה תא ואו גורין שאלא משא אחר שלחן, אבל שלא בכחיא, שישב בסוכה ואכל, ואית' לחקן שנשלחן כלל, רק שעוגה כמו עני שפטו בדור ואכל, ואל גיר החבבם כלל שאלא משן. גוסבה שמוקחת רך ראש ווובו, אפי' אם ירצה לאכול בפנים ופותו ביה, ג' אין יצא בותה, אבל שיאוינה וויה לאכילה כדוכלה, היינו שאן

מסנית סולח זף ג'

אوت' ז'

אין נחלט בבתי ערי חומה

רמ"ס פ"ג מהל' שמותה וויל' הז"ג - בית שאין בו ד' אמות, חומם סי' תנז ס"ב - כל בית שאין בו ד' אמות על ד' אמות, פטור ממעקה.

אوت' ז'

אין חורין עליי מעורכי המלחמה

רמ"ס פ"ז מהל' טומאת צリעת חז' - אין הבית מטמא שער אכסדרה ומרפסת, או בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות או יתר.

אوت' ז'

מן המערה

רמ"ס פ"ז כתוב בגדולה, הוא דעת הר"ץ והרמ"ג, דברגרא פולגי ב"ש וב"ה בחרות, בסוכה גודלה, הינו שיש לה שיעור succה ז' על ד', ושולחנו בתוך הבית, ובסוכה קפנה שאינה מחייבת רך ראש ווובו, ושולחנו בתוך הבית, ואיסטוק הלכתא כב"ש, וסל דחרורייה בחדר טעםא שייך, ממש שם שמשוך אחר שלחן, א"כ אלה כב"ש בין בסוכה גודלה בין בסוכה קפנה, אבל שאר פטוקים וויל' דבז' טעםאים יש, בסוכה קפנה העטם, משום דבז' קבע, אע"ג דפסוקין דסוכה דירת עראי היא, מ"מ בעין קבע קשא, ואם איןנו מחייבת ראש ווובו ושולחנו יור דירה שורתה, ובסוכה גודלה העטם, שאלא משא אחר שלחן, א"כ עאי' דאיסטוק הלכתא כב"ש, בסוכה קפנה, בסוכה גודלה הדרין כללה, כב"ש וב"ה ליה כב'יה, אכן המחבר רק להחדר ברוכבם, עניין ב"ר ר"א עלי משניתה, בדבזה קפנה סמוך לסתוכה גודלה, ואשו ווובו בסוכה קפנה שאינו ז' על ד', ושולחנו בסוכה גודלה, בז' הר"ף קללא וותה לחומרא, דלויה"ץ יצא, דלא שיריך ליגורו שמא ימשוך, דהא גם שלחנו בתוך succה שרוה, ולחות' פטליה, דמ"ג succה הקטנה דירת סדרה היא, עכ"ל, עיין ברשי' זיה וויבי' יהוד, דמייר בכה"ג, ומשען עייניה דש"ס סיון.

אوت' ז'

אין מטמא בגנגים

רמ"ס פ"ז מהל' טומאת צリעת חז' - אין הבית מטמא בגנגים עד שהיה בו ארבע אמות על ארבע אמות או יתר.

לו מקום להגעميد שלוחן ולאכול, אינה succה, משא"ב בשיכול להגעמיד שם שלוחן, אלא שנותגעל בו, והוא ירצה באכילהתו.

מה דפסול בגודלה, הוא דעת הר"ץ והרמ"ג, דברגרא פולגי ב"ש וב"ה בחרות, בסוכה גודלה, הינו שיש לה שיעור succה ז' על ד', ושולחנו בתוך הבית, ובסוכה קפנה שאינה מחייבת רך ראש ווובו, ושולחנו בתוך הבית, ואיסטוק הלכתא כב"ש, וסל דחרורייה בחדר טעםא שייך, ממש שם שמשוך אחר שלחן, א"כ אלה כב"ש בין בסוכה גודלה בין בסוכה קפנה, אבל שאר פטוקים וויל' דבז' טעםאים יש, בסוכה קפנה העטם, משום דבז' קבע, אע"ג דפסוקין דסוכה דירת עראי היא, מ"מ בעין קבע קשא, ואם איןנו מחייבת ראש ווובו ושולחנו יור דירה שורתה, ובסוכה גודלה העטם, שאלא משא אחר שלחן, א"כ עאי' דאיסטוק הלכתא כב"ש, בסוכה קפנה, בסוכה גודלה הדרין כללה, כב"ש וב"ה ליה כב'יה, אכן המחבר רק להחדר ברוכבם, עניין ב"ר ר"א עלי משניתה, בדבזה קפנה סמוך לסתוכה גודלה, ואשו ווובו בסוכה קפנה שאינו ז' על ד', ושולחנו בסוכה גודלה, בז' הר"ף קללא וותה לחומרא, דלויה"ץ יצא, דלא שיריך ליגורו שמא ימשוך, דהא גם שלחנו בתוך succה שרוה, ולחות' פטליה, דמ"ג succה הקטנה דירת סדרה היא, עכ"ל, עיין ברשי' זיה וויבי' יהוד, דמייר בכה"ג, ומשען עייניה דש"ס סיון.

אوت' ז'

בית שאין בו ד' א' על ד' א' פטור מן המזווה

ויר' סי' רפו סי'ג - בית שאין בה ד' אמות על ד' אמות, פטור. אם יש בו כדי לרבע ד' אמות על ד' אמות בשוה, עע"פ שארכו יתר על רוחבו או שהוא עגול או בעל ה'ויות, חייב.

באר גוואלה

טוור בשם הרמב"ם שבפס"ז, דס"ל כל שיש בו לרבען, ראוי לדירה הוא, והוא בכלל ד' אמות על ד' א'